

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТИ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ излизва сѣка сабота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мединдѣта; вжъхъ отъ имперіята, 4 бѣли мединдѣта. Спомоществаніята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са отпосятъ до редакціята надписува сѣ до Никола Геновича. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществаніята става направо у Ц — градъ Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

На тѣзи минута отгорѣ главити на нашити браилски съотечественици са въртатъ. Колко врѣме ще трай това въртене? Ний не знайми. Нъ ний мислимъ за тѣхна честь и за тѣхна добрина къмъ милото и отечесве чи то ще трай дилъ малко врѣме.

Отъ дѣ имъ доди това замаюваніе? Ако бѣха сарахоши и пияници, ний щехми да кажимъ чи тѣ сѣ смукнали малко по млошко вино или ракия и чи ще додѣтъ на себѣ си щомъ приспѣтъ една пощъ.

Тѣ не са още нити дервиши дѣто са въртатъ. Разбира-са ако Бакалогу не са бѣди научилъ да са върти наедно съ съ дервишити когито бѣши въ Цариградъ, чи кѣту пристигналъ въ Браила да не бѣди събралъ нашити съотечественици въ кафенето на Отелъ де Петербургъ, чи тамо, както въ едно Теке, да не бѣди ги е уловилъ да са въртатъ и да не би да са фанали това замаюваніе, кѣту не са биле испечени, споредъ както са види работата, на занаятътъ на дервишити дѣто са въртатъ.

Тѣ не са още нити дервиши дѣто вѣятъ макаръ и да вѣятъ сега противъ Българската Пчела. Защото ний не сме никогди слушали да казуватъ чи единъ човѣкъ можѣ да са замай когито вѣи.

Кѣту не са сарахоши, кѣту не са дервиши дѣто са въртатъ, кѣту не са и дервиши дѣто вѣятъ, отъ дѣ прочее имъ иди това замаюваніе? отъ дѣ иди дѣто днесъ тѣхнити идеи са размѣтени, дѣто тѣхнитъ суровъ патриотизмъ отслабналъ, съ съ когото тѣ върватъ толкози мѣчно, обѣгнати още и на рѣцѣти на Раковскаго, . . . на рускити агенци?

Да ли пакъ, подобни на дѣцата, сѣ са събирали по нѣкой случка за да играятъ и да са еленидуватъ въ една отъ салити не Отелъ де Петербургъ? Това е възможно, нъ не е вѣроятно, защото сичкити тѣ важни хора не сѣ дѣца.

Когито единъ човѣкъ са замай отъ нѣщо, огненни искрици ставатъ тутакси въ главата му които са запалѣтъ и угаснуватъ на минутата. Прочее колкото по скоро и по бържи са е запалѣтъ огнѣтъ въ въображеніето на нашити браилски съотечественици, толкози по скоро и толкози по бържи ще угасни той.

За да унитатъ подобни замаюванія и да видатъ това което наричахъ свѣтлината на Табора, сирѣчь свѣтлината която са бѣше явила около Исуса Христа, въ старо врѣме калугерити отъ свѣта Гора на Бѣдуваха и глѣдаха пѣшевити си дѣли дие.

Бакалогу презъ послѣдното си пътуваніе въ Атина да ли е научилъ послучий отъ нѣкой стари Каливъ отъ свѣта Гора терпѣтъ съ съ който старити калугери са правяха да са замаюватъ? нѣ тозѣ терпѣтъ Бакалогу да ли не го е прѣподавъ напри мѣръ на нашити съотечественици въ Браила? Ето кое желѣми да научимъ точно и искрено.

За сега ний не върваме това дѣто ни казуватъ за замаятелнитъ терпѣтъ на Бакалогу, макаръ и да виждами замаюваніята които унитатъ нашити браилски съотечественици.

Нъ понеже ще бѣди твърде любопитно за нашити съотечественици да научатъ как е сполучилъ Бакалогу да замай нашити съотечественици отъ Браила, ний ще кажимъ нѣколко думи върху какво са вижда да са състои неговитъ терпѣтъ.

По горѣ нашити читатели видѣха чи за да унитатъ замаюваніята, Каливити отъ свѣта Гора глѣдаха цѣли дие пѣшевети си.

Споредъ новитъ терпѣтъ, стига ни само да земимъ едно парче книга дѣто са намира писало едно чорбаджійско напомнѣніе, да го залѣпимъ на очити си лицъ, на пѣпѣтъ си, да отидимъ послѣ да са отурдиса ми въ едно кафене, нъ най млого въ едно руско кафене да глѣта ми пушакѣтъ на тютюнѣтъ, или пушакѣтъ на тюмбекето въ паргелето.

Тогива паргелетата кѣту зафащатъ да правѣтъ бѣжъ бѣжъ ето чи кафедамата са бѣва помежду паргеледжѣти и прекарува презъ главити имъ едно магнетическо прѣминуваніе, и тогизн тутакси спичкити чорбаджійски идеи пристигатъ, главити са стоплюватъ, въображеніето са затвара, принаци са вѣяватъ и пригласава бържи-бържи съ съ гостъ както Донъ Кишота, и съ съ първо махнуваніе на сабата той одрѣзува крилата на Българската Пчела, съ съ второто одрѣзува главата на Турція и съ съ третото раснаря турбухѣтъ на Гайдата.

Такъзвѣн е, казуватъ терпѣтъ на Бакалогу, такъзвѣн сѣ отъ нѣго вълашебническити слѣдствия.

Нъ колко врѣме ще трай това замаюваніе? твърдѣ малко врѣме.

Ама било и на прѣстигнуваніето на нашитъ вѣстникъ, когито нашити съотечественици отъ Браила ще додѣтъ на себѣ си и ще познаятъ празнотіята на бакаловскити и чорбаджійскити идеи. Съ ни едно фаца.

Да, ний го казува ми, ний го подтвърждава ми, замаюваніето на нашити съотечественици

нити отъ Браила не ще отиди за млого врѣме.

Защо? защото нашити браилски съотечественици сѣ отъ тѣзи които отъ началото още на черковнитъ ни въпрѣтъ, сѣ показува ми млого благоразуміе и прѣданность.

Незнайми ли ний, ний които сме въ Цариградъ, които глѣда ми съ съ очити си това дѣто става тука, които познава ми това дѣто е ставало, не вижда ми ли ний чи безъ твърдостъта на благородното положеніе на нашити браилски съотечественици, етеріята на балкананцити щеше да продаде за една лунла тютюнѣтъ и ай законити ни правдени на грѣцката патриаршія?

Най-сетѣ ний ще иска ми отъ тѣхъ безъ страхъ да ни изболѣчатъ. Защо тѣ осмиваха Българската Пчела? Не бѣши ли само и само да блѣска въ лошити наклонности на балкананскити чорбаджѣи? А пакъ сега по молбата на единъ Бакалогу, на единъ руски шпионинъ, на една фанариотска подлизалка, който отиди да даде дума на грѣцкити етерѣи, да съспипува тѣ Българската Пчела?

То са знай чи нашити браилски съотечественици сѣ разгнѣвени отъ нѣкое извѣредно замаюваніе. Другояче тѣ не би никакъ склонили да съспипатъ органѣтъ си за да пацнаватъ кефѣтъ на хора които, преди нѣколко дена, щеха да са збѣятъ кѣту си раздѣляха една сума пари проведена отъ Русія.

На новината за замаюваніето което счепкало нашити браилски съотечественици, Раковски пристигналъ отъ Букурешъ. Естествено, този вѣченъ неприятели на българскитъ народъ трѣбува ми да отиди за да слѣдува пакъ огнѣтъ на една братооубійствена кавга която рускити шпиони сѣ запалили въ сърцето му.

Въ послѣднитъ си брои Съвѣтникътъ или по-добрѣ московската пачавра ни прави забѣлежка зашто не сме отговорили на Българската Пчела която ни пита сѣ дѣ и на кое мѣсто е казала чи Съвѣтникътъ е руски органъ.

Съвѣтникътъ е заслѣпѣлъ, види са работата, отъ радостъта на новината за завръщаніето на заточенити ни владѣи, и за това не можѣлъ да види това отговорче което желѣи да види. Ний отъ наша страна за да не пранимъ уморѣ на читателити съ съ гнусотити на Съвѣтникътъ, прѣважда ми го на осмій брои на Турція за да види истинското си портретче.

Ний турция днес предъ очите на наши-
ти читатели рапортът на голѣмото грцко
събрание което патриаршата бѣше свикала
преди нѣколко врѣме за рѣшеніето на чер-
ковниятъ ни въпросъ който са подаде на
Високата Порта.

Въ идващити си бройови ний ще напра-
вимъ разсѣжденията си върху този предметъ.

Главното събрание, което са свика въ па-
триаршията отъ Негово Св. вселенскіятъ патри-
архъ, съ одобрение отъ Високата Порта арѣло
размѣни въ заседанията си отъ 21 Февруарій,
отъ 12 Априлій, отъ 17, отъ 22 и отъ 29 Майнъ
отъ 5 и отъ 2 Юній на сегашната 1864 година,
врѣхъ осемьтъ предложенія, представени въ
името на Българити.

И отъ първо то забеляжи, чи единъ Хати-
Шерифъ издаденъ въ мѣсець Рамазанъ на 1277
лѣто, потвърди въ името на Негово Ц. Вели-
чество Султанътъ петнайсетъ членови (точни)
наредени отъ голѣмийтъ синодъ, които са дър-
жѣтъ подъ прѣдсѣдателството на четирити въс-
точни патриарси за да са рѣшатъ различни въ-
проси, относително до българскити населенія,
турени подъ властѣта на вселенскіятъ патриархъ.
Послѣ него обърна вниманіе врѣхъ различни
глави на дѣйствицѣтъ уставъ, въ които са е
имало подъ видъ да са съществуватъ за сички-
ти епархїи на вселенскіятъ прѣстолъ распорѣ-
жданїята, които по-напредъ са бѣха издали само
за Българити съ горѣреченїятъ ферманъ и отъ
които нѣкои части останали несполнени само
но слѣдствие на съпротивленїя, за които Висо-
ката Порта не е безъ извѣстїе.

Кѣту дойде до разгѣжданїето на осемьтъ
предложенїя, представени въ името на Българи-
ти, събранїето съскрѣ забеляжи неключите-
ливиятъ духъ, който господствува въ тѣхъ. То
прѣтегли искрено и безпристрастно оплакванї-
ята, които са турятъ за подрѣкленїе на извѣс-
нити стремленїя и то е на мнѣніе, чи нѣкои не
съвършенства, по управителната вѣтъ на чер-
ковата, за които трѣбува да са възложатъ вина
на обстоятелствата и на нѣкои лица, неспѣр-
шенства; на които несправилїето са дѣри не-
ослабно, никакъ не оправданїтъ една система
на племенно противодѣйствиє, на която пагубити
за народонаселенїята по слѣдствие ще ползуютъ
само малцина души. Срѣщу обвиненїята, на ко-
то си даде отгласъ, събраниебъ противоположа
съскрѣ доверенность почитанїето които сжъ ко-
пнати въ сърцата си къмъ този вселенскїй
прѣстолъ сички православни народонаселенїя,
турени подъ славїй скитїя на Негово Висо-
чество, а такожде и писмата, испратени за сви-
дѣтелство на прѣданность отъ по многото бъл-
гарски области, и именно нискоото което са зна-
вично вручи на патриаршията и на главното съ-
брание отъ 1839 лѣто съскрѣ поднесѣтъ на прѣ-
ставителити отъ Боснїя и отъ Бѣл-
гарїя и въ което сѣко различїе на племе при
избранїето на епископнѣ е наречено неправед-
но и мѣстателно.

Кѣту са се подребно да разсѣкува сѣко
отъ осемьтъ предложенїя и кѣту глѣдаше онова
което си отнася до владишкити заплати кѣту
вече уредено, събраниебъ разсѣка 3, 4 и 5-то
предложенїя относителни до учрежденїето на
„единъ смѣсенъ българскїй свѣтъ, който съ-
вѣтъ да разгѣжда сички църковни дѣла
на българскїятъ народъ, да представя на Пра-
вителството прошенїя за каквото и да е ра-
боти и да дѣйствува подъ прѣдсѣдателството
на единъ българскїй митрополитъ, когото има
право да сваля само реченїятъ свѣтъ.“ Съ-
бранїето неказа мнѣніе, чи това предложение,
така изразено, са прѣдставя подъ една съвър-
шенно неприложима форма. Сегашниятъ смѣсенъ

свѣтъ са съставя отъ членови, които са за-
ематъ отъ православнитѣ жители на стодѣжтъ;
избранїето нѣмъ става по еноринѣ безъ различїе
на племе или на языкъ, и въ кругътъ на длѣж-
ности, които му сжъ ясно прѣдоставени, съ-
вѣтъ дѣйствува независимо отъ сѣла мнѣжъ за
народность. Напротивъ гореказанити предло-
женїя некатъ да са направя единъ свѣтъ съскрѣ
длѣжности и правдини неключително народни и
които да са прѣстигѣтъ врѣхъ сичкото българ-
ско племе распрѣснато по имперїята. Ако това
искаше бѣше безъ отношенїе къмъ църката, а
ко свѣтътъ, за който се рече, нѣмаше да са
съставя отъ духовни и мѣрски членови, ако не
са изважавши още да работи подъ надзорѣтъ
на една българска църковна власть, турена до
оная, която отъ нѣкои пасама има цареград-
скїятъ патриархъ и зависѣжъ само отъ нея си,
съскрѣ една дума, ако реченїятъ свѣтъ нѣмаше
църковенъ характеръ нито по правдинити и
длѣжности си, нито по съставѣтъ си, тогава
учрежденїето на единъ представителенъ свѣтъ
за българското племе щеше да има чисто по-
литическо значенїе, и събранїето тогава щеше
да подаде мнѣніе, чи прїиманїето или отхвърленїе
на подобно искане зависи само отъ добрата
воля на Царското Правителство, което може въ
мѣдростїи си да подари на различнитѣ населе-
нїя въ имперїята правдини за политическо и об-
що представителство, кѣту намѣри това за бла-
говрѣменїе. Но патриаршията не можи да допу-
сти исканїето да засѣдажѣтъ въ свѣтътъ, за
който се рече, членови принадлежѣщи до епис-
копството, подъ прѣсѣдателството на единъ ар-
хиепископъ. Такова исканїе е очевидно противно
на правилата на църквата, която недопрѣца-
ва да дѣйствува съврѣменїе на едно и сжъ-
щото мѣсто два църковни власти независими е-
дна отъ друга и обаче тождественїи по догмѣ-
тъ. Въ нашата църква е едно принознато нача-
ло, чи властѣта на единъ епархїаленъ епископъ
са простира врѣхъ сички православни, които
са намиратъ въ епархїята му, къмъ каквото племе
и да са отнасятъ и тогава даже когато би
зависѣли отъ други прѣстоли независими отъ
църковно отношенїе, и това сжъ правила, които
сжъ високо прогласени въ бератити, дадени отъ
Царското Правителство още отъ стари врѣмена.

Кѣту остави по тѣзи причина 3, 4 и 5-та
точка, събранїето са з не съскрѣ предложенїята,
които са отнасятъ до избранїето на патриархѣ-
тъ и на епископнѣ и до съставленїето на свѣ-
тътъ синодъ.

Относително до тѣзи дѣриятъ точка, съ-
бранїето, за причини, които патриархѣтъ има
вече случай да изложи на Високата Порта на
много пѣти, глѣда раздѣленїето на синодални
столови между шестъ български епископи и шестъ
грци, кѣту мѣрка несправедлива и противокано-
ническа. Отъ друга страна, мнѣжѣтъ споредъ
което епископнѣ да засѣдажѣтъ въ синодѣтъ
толкова врѣме колкото е прилично споредъ раз-
мѣртъ на населенїето на сѣка епархїя, ще ми-
не за едно нововведенїе не само предъ очите
на православната църква, която е вѣрна на вѣста-
нїца на дрѣвни постановленїя, нѣ даже и прѣдъ
очите на другити христїански църкви. Такова
едно начертанїе мѣчно още можеше са тури въ
дѣйствиє, по причина на непрестанното измѣне-
нїе на числото въ населенїята и са вижда неспѣ-
рѣжнѣ съскрѣ вѣровноспѣдїятъ духъ, на със-
тавленїето на свѣтътъ синодъ. Кѣту земемъ,
на истината, подъ видъ само начинъ на със-
тавленїето на събранїята, които сжъ често по-
литическо и човѣческо учреждение, нийдѣ не са
вижда да са съединява правдината за досмѣрно
участвованїе въ тѣя установени тѣла съскрѣ на-
често за едно съразмѣрно съскрѣ населенїето
представителство.

Безмѣнностьта въ чинѣтъ (не е потреб-
но да са забелязва, чи разположенїето на е-
пископнѣ са дава за до смѣртъ) води необо-
димно въ този случай безусловно равенство по
правдинити.

Събранїето неможи прочее да стори друго
по добро пѣщо отъ да постоянствува врѣхъ
мнѣжѣтъ да са вижѣтъ сички членове на е-
пископството да засѣдажѣтъ въ синодѣтъ единъ
слѣдъ други въ разстоянїе на едно врѣме, ко-
ето да е за сѣкого еднакво и което да е предъ-
варително опредѣлено. Ако уставѣтъ за свиканї-
нїето, по който са върви сега, има пѣщо не-
достаточно то е лесно да са управи чрезъ ра-
здѣленїето на сичкиятъ прѣстоли, които зависѣтъ
отъ патриаршията, на шестъ отдѣла, отъ които
сѣки да съдържи истото число прѣстоли, или
чрезъ въздигнуванїето на нѣкои епископнѣ, ко-
ито иматъ значително население, въ степенѣта
на епископнѣ, врѣхъ основа отъ предложенїи
шестъ отдѣла.

Колкото са касае до предложенїята подъ
брой 6 и 7, относително до постановенїето на
епископнѣ, на които начинѣтъ на избранїето
е била единственната точка за разсѣкуванїе е-
ще отъ най напредъ, събранїето допуца, кѣту
съобразно съскрѣ свѣтити правила на църквата
и съскрѣ управителнитѣ ѣ постановленїя, онова
щото изработи за този предметъ смѣсената ко-
мисїя и което е нарзвано така: „Рѣшенїе чи ще
„са държи единъ каталогъ, на който ще бѣ-
„жѣтъ занесени лицата, които са предложени
„за избирами и които ще иматъ сички по-
„канїи отъ уставѣтъ качества и ще си издѣр-
„жатъ испитанїята които той прѣдписва. Ще
„бѣжѣтъ занесени въ каталогѣтъ онѣзи лица,
„които епископнѣ или мѣрски ще прѣдло-
„жѣтъ, кѣту избирами, съобразно съскрѣ ус-
„тавити.

„Кога са опразни единъ прѣстолъ, ще са
„предпочитатъ за въ каноническата кандида-
„тура онѣзи, които сжъ предложени за въ ка-
„талогѣтъ отъ епархїята на този прѣстолъ.
„Ако такови са не намиратъ въ каталогѣтъ,
„прѣдпочтенїето ще са отдаде на онѣзи, които
„сжъ предложени отъ съскрѣдинити епархїи отъ
„помежду най способнити, и най добрѣ опозна-
„тити съскрѣ църванити, съскрѣ обичанїи и съскрѣ
„извѣтъ на оирзнената епархїя. Рѣченїятъ
„каталогъ ще са намира сѣкога при свѣтътъ
„синодъ за да го употрѣбѣва.“

Помежѣ въ 7-та точка са говори още чи
за напредъ трѣбува свободно да са употрѣбѣва
по църквити славянскїтъ языкъ и по училища-
та българскїтъ, събранїето прѣдочи потребѣ-
нитѣ свѣдѣнїя за този предметъ и то може да
изрази убѣжденїе, чи никакво прѣпятствие отъ
този родъ не е ставало въ прѣминалото врѣ-
ме и чи и за напредъ патриаршията не ще да
тѣрни отъ тѣзи страна никакво захващанїе на
чуждото.

Кѣту дойде най-послѣ до предложенїето
относително до избранїето на патриархѣтъ, съ-
бранїето, кѣту се въ вниманїе, чи има въ дѣ-
йствицѣтъ уставн распорѣжданїя за този пред-
метъ, потвърдени отъ Царското Правителство,
помисли, чи е длѣжно да са държи за формата
на избранїето, прѣдписана отъ уставити, съскрѣ
слѣдующити само измѣненїи които можѣтъ да у-
довлетворѣтъ съчинителити на предложенїето
безъ да оставѣтъ обаче да са докани началото,
споредъ което не са допуца никакво племено
различїе въ названата на църковната.

1. „Що са касае до числото на мѣрскити
„членови, които ще са вижѣтъ отношенїя
„жителити на столиннѣжѣтъ споредъ дѣйстви-
„ющити уставн, да земѣтъ участие въ съ-
„бранїето, което ще да избира патриархѣтъ,
„събранїето прѣдъ да са вижѣтъ освѣтъ опрѣ-

„дъщерини, отъ уставъта членови, още от-
„помежду епитропите на цариградската чер-
„ковн, епитропът на патриаршеската черко-
„ва, епитропът на черковата свети Стефа-
„на, на Балатъ, епитропът на черковата
„света Богородица на Бейогу, епитропът
„на черковата свети Димитрий, на Татавля и
„епитропът на черковата свети Архангела
„на Арнаутъ-кюю.

2. „Относително до числото на мирските
„представители, които ще са проваждатъ отъ
„областите за въ събранieto, дѣто ще избя-
„ра патриархътъ, събранieto приема: наместо
„двдесетъ и осемъ представители на епар-
„хийти, определени отъ уставити, ще са ви-
„жктъ отъ сега педесетъ и осемъ, съобразно
„съ със раснореджанята, които са направиха и
„допустиха отъ българските членови на смѣ-
„сената комисия.

„По сички други точки събранieto, спо-
„редъ както са рече по горѣ, допуца и оста-
„ва безъ измѣненіе предписанята на дѣйс-
„твующити уставъ.

За бележваніе. Педесетъ и осемъ
представители на поменатити области ще са
опредѣлжтъ отъ слѣдуюцити общности:
отъ Кесарія и отъ Антира, отъ Ефесъ и отъ
Ираклия, отъ Силирия и Ганохора, отъ Кизикъ
и Прекония, отъ Никомидія, отъ Бруса и Ни-
кея, отъ Халкидонъ, отъ Дервось, отъ Со-
лонъ и Касандрия, отъ Берид, отъ Сисана и
Гревана, отъ Тирново, отъ Едренъ, отъ Ама-
сія и Неовесарія, отъ Янина и Арта, отъ Ди-
мотика и Антица, отъ Пелагонія, отъ Дими-
триада и Фергалъ, отъ Иконія, отъ Водена,
отъ Моглаца, отъ Босна, отъ Кандія, Трапе-
зундъ и Хаджа, отъ Дориста и Елассона, отъ
Пловдивъ, отъ Писидія, отъ островити Ро-
досъ, Ко и Карпатосъ, отъ Сересъ, отъ Дра-
ма, отъ Измиръ и Филадельфия, отъ Метекина
и Метизина, отъ Меленикъ, отъ Пресна, отъ
Дебри, отъ Мирония съсъ Енесъ и Ксантъ, отъ
Лемонъ и Имбрасъ, отъ Хио, отъ Виза и
Самосполъ, отъ Визиди, отъ Силистра, отъ
Шумецъ, отъ Варна, отъ Кастория, отъ София,
отъ Благиградъ съсъ Корица и Дурандо, отъ
Месемврия и Анхиялъ, отъ Дриконолъ и Пого-
нианъ, отъ Нишъ, отъ Скопид, отъ Велесъ,
отъ Еригевонна, отъ Кюстендилъ, отъ Само-
ковъ, отъ Зворникъ, отъ Расна, отъ Призренъ,
отъ Парогъ и отъ Струмина.

Такива сѣ относително до предложенята,
представени въ името на Българити, решенія-
та, които еднодушно при събранieto, по чув-
ството на дълбоко убѣждение и съ съзрѣло раз-
мышление, връхъ основание отъ свѣтлти пра-
вила на православната черкова и отъ приви-
легити и привилегии на вселенскитъ прѣ-
толъ, които Царското Правительство е под-
твърдило и покровителствозало отъ стари
врѣмена.

Остава на помененіе на Негово Свѣтѣй-
шество вселенскитъ патриархъ да съобща на
Царското Правительство това що предшества.

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

Ч. **КАРАСУ, 14 ОКТОМВРИЯ.** — Завчера си
додохъ отъ Браида дѣто посѣдахъ нѣкой денъ
и други. Това посѣждане ми даде случай да
са запозная и да са сирѣжа съсъ тамъшан-
ти Българи.

Кѣту единъ чужденецъ азъ не мога ви у-
бади съсъ какви термини са върнати у Вла-
хия българските работи; нѣ мисля доста ще
бѣди за читателити на Турция онако което
можатъ да науча.

Отдавна врѣме бѣхъ любителъ да ви-
дя лицето на прочутиятъ български юнакъ и

ли по-добър на прочутиятъ агента на науру-
сизмътъ Г-на Раковскаго; нѣ слава Богу чѣс-
та помоща на моето любонитство.

Единъ денъ надна ми са да отидохъ на
Отедъ де Петербургъ. Забеляжете чи
въ този Отедъ са събиратъ сичкити Бълга-
ри. Кѣту единъ странникъ който не познава ни-
кого, азъ са отурдихахъ на едно кюше въ са-
лонътъ дѣто имаша много маси; около тѣхъ
маса бѣха насѣдали съ голѣмчи и болѣри; нѣ
около една друга маса бѣха наредени около
връхъ много хора помежду които са отлича-
вани единъ човѣкъ който припазувани на ви-
соко и когото знаха сичкити въ устата.

Този човѣкъ са отличаваши по принаски-
ти си че бѣши единъ човѣкъ дѣто бѣлува
много. И наистина отъ разговорити които
той испущаша отъ устата си азъ забеляжихъ
чи той много ва високо санува и фърчи мно-
го горѣ изъ въздухътъ кѣту оредъ въ со-
ко на парѣи.

Тѣй додѣто седяхъ умаленъ кѣту си
думахъ кой трубува да бѣди този Българинъ
който хортува толкози сербесъ, ето чи вѣ-
зи въ кафенето единъ младенецъ който са поу-
гладъ насамъ и натагъкъ. Този младенецъ са
приближи до менъ и седна до сѣщата маса дѣ-
то си пѣхъ кафето.

Слѣдъ кѣту ма попита отъ дѣ съмъ и
кози съмъ дошелъ въ този градъ и слѣдъ кѣ-
ту му отговорихъ причинити азъ го попитахъ
за онова лице което гълчеше толкози на ви-
соко. Той ми отговори че бѣхъ Раковскій.

Раковскій! повторихъ азъ съсъ поудва-
ніе. Да, да, каза ми младенецътъ. Подиръ то-
ва приказа и много други работи, нѣ кой да
ви росирава такива луденици и химерически
работи кѣто не ааслужуватъ никакво внима-
ніе отъ страна на вашити читатели. Макаръ
и да не доближихъ до нѣго за да зема при-
телство, нѣ научихъ сичкити му мечтания и
познахъ го каква стоя е билъ той.

Нашитъ юнакъ, както са види, трубува
да е поохаживалъ отъ дѣто харѣлажа, и за-
това той дошелъ въ Браида за да подреже нѣ-
кой Българинъ и други, или да са пхчи въ
нѣкаква служба отъ дѣто да олъска нѣкой
капиталъ и други и после очисти Гос-
поди да го нѣма.

Кой ли е робота искаралъ той до врагъ,
ми каза едно лице, та и тука да свърши на-
що. На него дай му готово, и не питай за
друго.

И наистина този човѣкъ си има право о
защото сѣки знай чи той нѣти единъ вѣс-
никъ не искара да скочи барамъ годината си.
Бѣ дѣ евангелии ли некажи, Дунавски ле-
бѣдъ ли некажи. Бѣ жѣ и о сѣ ли некажи,
неможеха да го бѣди нѣти ед нѣ. Хѣде пѣжъ
туй Българинъ! — той си останъ пѣжъ
съсъ единъ само листъ колѣго да го нѣматъ
анѣонерити и синомоществонателити за да си
бравятъ на дѣто мухоти.

Слѣдователно, както са научавахъ бра-
искити Българи му са вѣи ведѣжъ попарата,
и това трубува да имъ бѣди за наука за да не
са лѣстатъ вѣки отъ нѣговити бѣлуванія.
Послѣ дѣто ще даджѣ на Раковскій по де-
сетъ двдесетъ желтици за да ги прахосува за
единъ денъ вѣтрѣ, зашто да не ги даде нѣкой
изъ едного сиромаша който ще се нехрани цѣ-
ла година съсъ чюдѣта си наедно?

Нѣка кажимъ по-добрь. Съсъ този пари
не ще ли да са сгори по-добрь за да са спомог-
ни нѣкой сиромашко дѣте да са научи и да
станѣ до нѣкои врѣме човѣкъ, а нѣ оу Ра-
ковскаго? Този Раковскій, този вагабонтинъ,
това ораде на балканските чорбаджии, това
орѣдѣ на панславистичкити агенти, не е ли той

сѣциятъ който турн толкова хорѣца въ бѣла,
и направилъ да са компромиторува цѣлъ българ-
ски народъ предъ правителството на П. Ц. В.
Султанътъ, та сега да са бонимъ отъ сѣщата
си? Кой изиривъ да са придирва сега сѣла
българска книга, та не той? кой турн сички-
ти български учители въ подозрѣніе, та не то-
зи нехрани-майна?

Сичкити тѣя въпроси ги турямъ на ос-
троумieto пакъ на браискити Българи които
трубува да познаватъ Раковскаго, холѣди цѣ-
та по-добрь отъ мѣнѣ.

Стига толкози за сега.

ПАНАГОРИИЦЕ 13 ОКТОМВРИЯ. —

Отъ нѣколко врѣме насамъ слушамъ съсъ вѣхши-
ценіе чи българщината отъ ахъръ-челѣбшики-
ти села които са тѣжеше и до сега отъ ете-
ринта на панеленижмѣтъ въ Пловдивъ наче-
на неки да са пробужда отъ това заблуденіе.

Предъ нѣколко дѣна кѣту ми са случи да
мина презъ реченити села, азъ нѣможахъ да
са парадувамъ кѣту подѣхъ чи прѣитити гла-
сови на пробужданieto на народното съзване
въ това мѣсто са напълно опрацаватъ нѣбръ-
доточно мѣсто на това служи Райковъ.

Въ това село грѣкитѣ лѣзвѣ които до-
ше наложени на селенити да го учатъ, са за-
мѣни вѣки съсъ материятъ български лѣзвѣ.

Въ училищата заана сега да са прено-
дава българскитъ лѣзвѣ. Тѣй сѣщо стана и
въ черковата. Напрѣмъ човѣкъ не можеше да
чуи да са служи литургия освѣтъ на грѣкѣи.
Сега сичкити селени са рѣчувагъ кѣту холѣ-
да са черкуватъ на материятъ си лѣзвѣ.

Любителити на народното развитие ГГ.
Д. Костовъ, Георги Севастовъ, Тома Донте-
рътъ, Иванъ Никовъ и учителѣтъ Гав. по-
нѣвъ Никовъ проповѣдуватъ съсъ особаа дѣлѣти-
вость и жаркостъ потыканата българщина и
увѣждатъ по сичкити села българскитъ лѣзвѣ.

Нѣй отъ наша страна отъ сърце имъ мо-
литствува ми добрь успѣхъ въ поменатото
предирѣтіе и жѣлаемъ по скоро колѣго о-
възможно да чуемъ чи и други, заринати въ
панеленижмѣтъ, ще послѣдуватъ примерътъ
на рѣченити родолѣбци.

ВИТОЛА, 27 ОКТОМВРИЯ. —

Онде во Ви-
тола казуватъ: „който знай книга той е съ ме-
тири очѣ.“ Е харно това го казуватъ и така е
ама като го знайтъ че е харно зашто не се у-
чатъ? или ще кажатъ нѣй се учиме, ами како се
учатъ и како знайтъ? ще кажатъ, грѣкѣи се
учае, ами грѣкѣи ли сте? О глупостъ и сабѣо-
та! Не видѣте ли брѣви Бугари, че во нашъ
градъ нѣма ни единъ грѣкъ, освѣтъ малку Ку-
цопласа? Зашто не се учите на вашѣ бугарски
лѣзвѣ. Туку сте зели да са учите и да пеете
по църква на чужди лѣзвѣ отъ който неотбѣра-
те нищо? Вѣ брати Бугари ако се не учите
на вашѣ лѣзвѣ, не съ чѣтири очѣ, ами и по-
дѣти що ги имате ще ги загубите и не оста-
ните совѣсъмъ слѣпи.

Църквити и училищата направени сѣ съ
бугарски пари а не съ грѣкѣи. За това не слу-
шайте апарѣитѣ што ви лѣжи, зашто гой сѣ-
ла да не знаете нищо за да ви зема пари, а да
ли ви е поучилъ нѣкой патѣ на божіе слово?
никакъ.

ПЛОВДИВЪ 9 ОКТОМВРИЯ. —

Наистинѣто
за освободенieto на българскити сѣлѣзѣи
началици отъ заточеніе и за дохѣждѣ
имъ въ Цариградъ, разлѣ неописана радостъ
въ сърцата на тукашното българско поселе-
ніе. При вѣнчѣи укрѣпѣванія отъ страна на Грѣ-
цѣити, чи патриаршѣи нѣма да сѣстави бълга-
рскитъ владѣци въ Цариградъ, Българити на

